

KÚRIA

Bfv.II.250/2014/7.szám

A Kúria Budapesten, a 2014. év július hó 10. napján tartott tanácsülésen meghozta a következő

v é g z é s t:

A jövedéki gazdaság büntette miatt I. rendű terhelt és társa ellen folyamatban volt büntetőügyben a II. rendű terhelt és védője felülvizsgálati indítványát elbírálv a Vas Megyei Bíróság 12.B.108/2010/15. számú végzését hatályában fenntartja.

A végzés ellen fellebbezésnek és felülvizsgálatnak nincs helye, s ebben az ügyben sem az indítvány előterjesztője, sem azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

I n d o k o l á s

I. A Vas Megyei Bíróság a 2010. július 5. napján kihirdetett 12.B.108/2010/15. számú ítéletében két terhelt ügyét bírálta el. Közülük a felülvizsgálati indítvánnyal érintett II. rendű terheltet bűnösnek mondta ki társtettesként elkövetett jövedéki gazdaság büntetében [1978. évi IV. törvény - a továbbiakban: Btk. - 311/A § (1) bekezdés és (3) bekezdés a) pont]. Ezért őt 1 év 6 hónap börtönbüntetésre, 2 év közügyektől eltiltásra és 2 év időtartamra a Magyar Köztársaság területéről kiutasításra ítélte. A terhelt által előzetes fogvatartásban töltött időt a szabadságvesztésébe beszámította. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről és kötelezte terheltet bűnügyi költség megfizetésére.

A megyei bíróság ítéletének tényállásában rögzítette, hogy a két terhelt közül II. rendű terhelt feleségének a tulajdonában van a

fuvarozási cég, mely lízingelte a Köztársaságban bejegyzett forgalmi rendszámú vontatóból és a forgalmi rendszámú vontatmányból álló járműszerelvényt. Ezt a járművet több alkalommal az I. rendű terhelte vezette.

2009. április 27. napján K-ban, Sz-ban, egy kamionparkolóban I. rendű és II. rendű terheltek, miközben a hivatkozott jármű kerekét javították, találkoztak Cs T sz. állampolgárral, aki II. rendű terhelte régi ismerőse. Cs T is fuvarozással foglalkozik, így megkérdezte II. rendű terhelte, hogy mivel neki szabad kapacitása nincs elvállalna-e egy fuvart Magyarországon. Raklapos árut kellene szállítani Sz és Sz között. A fizetség 500 EUR lenne, melyet a megbízó a felrakodás helyszínén fog majd kifizetni.

Az I. r. és II. rendű terheltek a fenti fuvart elvállalták és megállapodtak Cs T-ral abban, hogy mivel a kamionnal máshol tudnak csak belépni Magyarországra, a kamion számára az autópálya matricát Cs T fogja 2009. április 28. napján - a fuvarozás napján - megvásárolni.

2009. április 28. napján reggel Cs T is Magyarországra érkezett és az OMV benzinkútnál meg is vásárolta a kamion számára az autópálya matricát, és erről telefonon II. rendű terhelte tájékoztatta, valamint arról is, hogy nem Sz, hanem K lesz a felrakodás helyszíne.

Az I. r. és II. rendű terheltek a vontatóból és a vontatmányból álló járműszerelvénnel 2009. április 28. napján reggel 5 óra 56 perckor V-nál tranzit- és üresjáratú forgalomban léptek be Magyarország területére. Útközben a terheltek járművükkel eltévedtek, és ekkor szintén telefonon kértek útbaigazítást Cs T-től, aki azt is elmondta nekik, hogy K-nél a körforgalomnál egy ezüst színű L típusú személygépkocsi fogja őket várni.

Ennek megfelelően terhelteket a L-val közlekedő ismeretlen férfi K-nél valóban várta. Velük találkozáskor elvezette őket az általuk vezetett járműszerelvénnel együtt a telephelyen lévő 9. számú - a Kft. tulajdonában álló és a Sz-a, K számára, L P aláírással 2009. április 1. napján kibérelt raktárhoz.

A helyszínen megjelent még egy sötétszürke metál színezésű személygépkocsival egy ismeretlen férfi is. A telephelyen dolgozó W F raktárossal a raktárhelyiséget kinyitvatva felrakodták a raklapokat akként, hogy az egyik ismeretlen férfi kijelölte, hogy milyen sorrendben vigye a targoncával W F tanú a kamionhoz az árut. Ott pedig a feltett raklapokat ún. „békával” I. rendű és II. rendű terheltek rendezték el. A raklapos áru kartondobozokból állt, melyek részben átlátszó, részben sötét színű fóliával voltak raklaphoz rögzítve. A rakodásnál a raklapon lévő áru hangos,

csörömpölő hangot adott. A terheltek ez alapján tisztában voltak azzal, hogy üvegeket rakodnak be.

A rakodás befejezése után az ismeretlen személyek közül a L típusú személygépkocsival érkezett férfi azt mondta, hogy az árura vonatkozó okmányok majd nála lesznek. Ő a kamion előtt fog haladni az O-al együtt és mutatja az utat, illetve azt is megbeszélte a terheltekkel, hogy Sz-nál melyik benzinkútnál fognak a későbbiek során találkozni.

A Sz előtt lévő SHELL benzinkútnál csatlakozott a társasághoz egy sötét színű személygépkocsi is és így elindultak a S-i úton akként, hogy elől ment a M, utána az O személygépkocsi és őket követték a terheltek a gépjárműszerelvénnyel. A L típusú személygépkocsi ekkor már a benzinkútnál maradt.

A Vám- és Pénzügyőri Hivatal járőrei 2009. április 28. napján délután 13 óra 30 perc körüli időben a 62-es főút S-es felé vezető forgalmi sávjában, a J-major előtti kilométer szelvényben mélységi ellenőrzés során ellenőrzés alá vonták a szerelvényt, melynek során a raktérből:

- 5729 üveg „The Great Macaulay” feliratú 0,7 literes 40 % alkoholtartalmú,

- 1407 üveg „Glenfohry” feliratú 0,7 literes 40 % alkoholtartalmú,

- 5328 üveg „Royal Park” feliratú 0,7 literes 40 % alkoholtartalmú

összesen 12.464 üveg adó, illetve zárjegy nélküli különböző gyártmányú Scotch Whisky került elő. A terheltek az italok származását, adózott voltát igazolni nem tudták. A szállított áruról fuvarlevelet, vámokmányt bemutatni nem tudtak. A szállított italok összértéke 54.016.500 forint az alábbi felbontás szerint:

5729 üveg „The Great Macaulay” Scotch Whisky

4.200 Ft/üveg, összesen 24.061.800 Ft

1407 üveg „Glenfohry” feliratú Scotch Whisky

6.900 Ft/üveg, összesen 9.708.300 Ft

5328 üveg „Royal Park” Scotch Whisky

3,800 Ft/üveg, összesen 20.246.400 Ft

mindösszesen: 54.016.500 Ft

A terheltek tudták azt, hogy a zárjegy nélküli italokra az adó megfizetésére nem került sor, így vállalkoztak a szállításra szállítási okmányok nélkül.

A Vám- és Pénzügyőrség Közép-Dunántúli Nyomozó Hivatala által lefoglalt és a Vám- és Pénzügyőrség Vámáruraktárában kezelt 12.464 üveg adó és zárjegy nélkül whiskyt a Szombathelyi Városi Bíróság nyomozási bírója a 2009. augusztus 28. napján kelt és 2009. szeptember 14. napján jogerős 15.Bny.212/2009/2.számú végzésével

előzetesen elkobozta, a Btk. 77. § (1) bekezdés b) és d) pontjában írtakra figyelemmel.

A megyei bíróság ítélete a kihirdetése napján, vagyis 2010. július 5-én jogerőre emelkedett.

II. A bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen II. rendű terhelt és védője nyújtott be felülvizsgálati indítványt. A védő az indítványt - konkrétabb jogszabályi megjelölés nélkül - a Be. 416. §-ára alapította. A támadott határozat hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárás lefolytatására utasítását indítványozta.

A védő álláspontja szerint a támadott határozat megalapozatlan, a tényállás nem hiánytalan és helyesnek sem fogadható el, a bizonyítékok egyoldalú értékelésén alapul. Indokolása körében a védő felhívta a Be. 351. § (2) bekezdésének b-d) pontjait és utalt - nyilvánvaló elírás folytán Btk-ra hivatkozva - a 258. § (3) bekezdésének c) és d) pontjaira is, melyek rendelkezései álláspontja szerint sérelmet szenvedtek. Sérelmezte a terhelt bűnösségének megállapítását, mivel a terhelt a jövedéki adózás alól nem vont el semmit. Terhére vagyoni haszonszerzés sem állapítható meg, ekként a célzat, mint törvényi tényállási elem hiányzik.

A Legfőbb Ügyészség a BF.344/2014. számú átiratában a felülvizsgálati indítványt részben a törvényben kizártnak, részben pedig alaptalannak jelölte meg, és a támadott határozat II. rendű terhelt tekintetében történő hatályában fenntartását indítványozta. Az átiratában kifejtett álláspontja szerint a felülvizsgálati eljárásban a Be. 423. §-ának (1) bekezdése alapján a jogerős ítélet tényállásban foglaltak vitatására nincs törvényes lehetőség. Az irányadó tényállásban foglaltak alapján pedig a terhelt bűnösségének megállapítása a büntető anyagi jog szabályait nem sérti, mivel a tényállás a haszonszerzési célzatot rögzíti. A többnyire a forgalomba hozatalt is felölelő kereskedés a forgalomba hozatalon felül elsősorban az annak elősegítését szolgáló tevékenységeket, mint pl. a csomagolást, a tárolást, a szállítást vagy az elosztást foglalja magában.

A II. rendű terhelt és védője a Legfőbb Ügyészség átiratában foglaltakra tett észrevételében - vitatva a Legfőbb Ügyészség érvelését - álláspontjukat változatlan tartalommal fenntartották. Továbbra is hangsúlyozták, hogy a terhelt terhére kétségtelenül nem bizonyított tény nem róható, márpedig a bizonyítási eljárás teljes körűnek nem tekinthető.

III. A Kúria a terhelt és védőjének felülvizsgálati indítványát a Be. 420. §-ának (1) bekezdése alapján tanácsulésen, a Be. 423. §-ának (4) és (5) bekezdése által meghatározott körben felülbírálván a

Legfőbb Ügyészség álláspontjával egyezően megállapította, hogy a felülvizsgálati indítvány részben a törvényben kizárt, részben pedig alaptalan.

1.

A Kúria elsődlegesen azt rögzíti, hogy a Be. 416. § (1) bekezdésének c) pontjában megjelölt, a Be. 373. § (1) bekezdésének I.b) vagy c) pontjában, illetve II-IV. pontjának valamelyikében meghatározott hivatalból vizsgálandó eljárási szabálysértést nem észlelt. Ilyen eljárási szabálysértésre a felülvizsgálati indítványban nem is történt hivatkozás.

A védő által a felülvizsgálati indítványban hivatkozottakra figyelemmel ki kell emelni, hogy a felülvizsgálati eljárásban az elsőfokú bíróság által megvalósítható egyéb eljárási szabálysértés érdemi felülvizsgálat tárgyát nem képezi. A felülvizsgálat ugyanis rendkívüli jogorvoslat, mely kizárólag a törvényben meghatározott okokból megengedett. A felülvizsgálat okait a Be. 416. §-ának (1) bekezdése sorolja fel. A felülvizsgálati okok itt megjelölt összessége teljes körű, nem bővíthető. A felülvizsgálati indítvány alapján kétségtelenül megállapítható, hogy a védő által hivatkozott törvényhelyek a felülvizsgálat okai között nem szerepelnek, amiből következően érdemben nem is vizsgálhatók.

A Be. 423. §-ának (1) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban a jogerős határozatban megállapított tényállás az irányadó. A felülvizsgálati indítványban a jogerős határozat által megállapított tényállás nem támadható.

A felülvizsgálati okok tételes felsorolásából és az idézett törvényi tilalomból is következik, hogy a felülvizsgálati eljárásban a támadott határozat megalapozottsága vitássá nem tehető. Az abban leírtak a felülvizsgálati bíróság számára kötelezően irányadók. Az ítélet megalapozottságának kérdése felöleli az ügy felderítettségét, a tényállás teljes vagy hiányos voltát, iratszerűségét és beleértendő a tényállás megállapításához vezető út, a bizonyítás teljessége, a bizonyítékok mikénti értékelése is.

A védő a felülvizsgálati indítvány indokolásakor mindezt figyelmen kívül hagyta, amikor saját szóhasználatában is az ítélet teljes mértékű megalapozatlanságára hivatkozott és ezen az alapon is támadta az ítéletet.

A Be. 258. § (3) bekezdésének d) pontjában foglaltak sérelmezése kapcsán rá kell mutatni arra is, hogy a megyei bíróság által hozott ítélet első fokon jogerőre emelkedett. Az alkalmazott jogszabályok körében utalás történik a Be. 259. §-ának (1) bekezdésére is, mely szerint, ha a kihirdetés útján közölt ügydöntő határozat ellen sem

az ügyész, sem a vádlott, sem a védő nem jelentett be fellebbezést, a határozat indokolása csupán a tényállásból és az alkalmazott jogszabályok megjelöléséből is állhat - rövidített indokolás. Ebből fakadóan a támadott első fokú ítéletnek nincs is bizonyítékokat számba vevő és értékelő része, így annak hiányossága sem vethető fel.

2.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a felülvizsgálati indítvány túlnyomórészt a törvényben kizárt. Érdemben kizárólag az a része vizsgálható - hangsúlyosan azonban csak az ítéletben rögzített tényállás alapján -, hogy a terhelt tényállásszerű magatartást tanúsított-e és igenlő válasz esetén az, hogy a törvényben megkívánt célzat megléte megállapítható-e.

A Kúria megállapítása szerint mindkét válasz igenlő. A cselekmény elkövetésekor és elbírálásakor hatályos - ekként a Be. 423. § (2) bekezdése értelmében a felülvizsgálati eljárásban alapul szolgáló - Btk. 311/A §-ának (1) bekezdése értelmében a jövedéki gazdaságot az követi el, aki vagyoni haszonszerzés céljából más által jövedéki adózás alól elvont terméket megszerez, tart, felhasznál, forgalomba hoz vagy azzal kereskedik. (Ebből következően irreleváns a védőnek az a hivatkozása, mely szerint a terhelt semmit sem vont el a jövedéki ellenőrzés alól, mivel az idézett törvénytörzsekből következően a jövedéki gazdaság tárgya a jövedéki adózás alól más által már elvont termék.)

Az elkövetési magatartást illetően maradéktalanul helytálló és az e körben kialakított bírói gyakorlatnak megfelel a Legfőbb Ügyészség idézett álláspontja: a más által jövedéki adózás alól elvont termék szállítása az adó meg nem fizetésének tényállásban rögzített ismerete mellett elkövetési magatartásként a bűncselekmény megállapítását megalapozza. Nem fogadható el a vagyoni haszonszerzés mint célzat hiányával kapcsolatos védői fejtegetés sem, hiszen a tényállás tartalmazza, hogy a II. rendű terhelt társával a fuvart 500 euró szállítási díjban megállapodva vállalta, ami a törvényi célzat megállapítására alapul szolgál.

3.

A védő a felülvizsgálati indítványban a kiszabott büntetés jelentős enyhítését is indokoltnak tartotta. Erre vonatkozóan rögzíti a Kúria, hogy a Be. 416. § (1) bekezdésének b) pontja csak a bűncselekmény törvénysértő minősítése, a büntetőjog más szabályának megsértése miatti törvénysértő büntetés kiszabását tekinti felülvizsgálati oknak. Ilyen anyagi jogi szabálysértés megállapítása hiányában a Kúriának a kérelemben foglaltak vizsgálatára ugyancsak nem volt lehetősége.

A kifejtettek értelmében a Kúria a II. rendű terhelt érdekében

benyújtott felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és a megtámadott határozatot - a Be. 426. §-a alapján - hatályában fenntartotta.

A Kúria határozata elleni fellebbezést a Be. 3. §-ának (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a 416. §-a (4) bekezdésének a b) pontja zárja ki.

A Be. 418. §-ának (3) bekezdése szerint minden jogosult csak egy ízben nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a 416. § (1) bekezdésének e) vagy g) pontján alapul. A Be. 421. §-ának (3) bekezdése pedig úgy rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett, illetőleg a korábbival azonos tartalommal ismételten előterjesztett indítvány elutasítására vonatkozó határozat hozatalát a Kúria mellőzheti.

Budapest, 2014. július 10.

Dr. Molnár Gábor Miklós s.k. a tanács elnöke, Dr. Kiss Sándor s.k.
előadó bíró, Dr. Feleky István s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

bírósági ügyintéző
NYM